

УДК 336.1

КУНИЦЬКА-ІЛЯШ Марта Василівна

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри економіки підприємства, інновацій та дорадництва в АПК
Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій
імені С. З. Гжицького<https://orcid.org/0000-0003-2559-1065>

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ ПРІОРИТЕТНИХ ГАЛУЗЕЙ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ: АНАЛІЗ СТРАТЕГІЙ І ПРОГРАМ

У статті акцентовано на актуальності формування й реалізації державної політики управління розвитком пріоритетних галузей національної економіки. Метою дослідження є здійснення аналізу стратегій і програм забезпечення розвитку пріоритетних галузей національної економіки України за для формування інформаційно-аналітичної основи щодо подальшого вдосконалення стратегічного програмування розвитку і забезпечення безпеки пріоритетних галузей національного господарства. Здійснено аналіз практик сучасного державного регулювання в цій сфері в Україні шляхом прийняття і реалізації національних та регіональних стратегій і програм розвитку пріоритетних видів економічної діяльності, а саме Програми економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», Національної економічної стратегії на період до 2030 року, Стратегії розвитку фінансового сектору України до 2025 року, Концепції Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки на період до 2022 року, Державної програми розвитку авіаційної промисловості України до 2030 року, Стратегії здійснення цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації системи управління державними фінансами на період до 2025 року та ін. Узагальнено проблемні аспекти державної політики забезпечення розвитку стратегічних галузей економіки України. Зроблено висновки в контексті перспектив усунення проблемних аспектів вітчизняної державної політики управління поступом пріоритетних галузей національної економіки.

Ключові слова: національна економіка, пріоритетні галузі, державна політика розвитку, економічна безпека, державна структурна політика, проблемні аспекти та перспективи удосконалення

JEL classification: A10

DOI: <https://doi.org/10.31649/ins.2022.3.72.78>

1. ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

В Україні в продовж практично всього періоду незалежності урядом та іншими органами (центральною, галузевими регіональними) приймалися рішення, орієнтовані на підтримку галузей, розвиток яких здатний сприяти реалізації національних економічних інтересів, нарощенню ВВП та формуванню ресурсних можливостей для втілення в життя програм соціальної підтримки населення тощо.

Так, в різні часи приймалися закони України «Про державну підтримку космічної діяльності», «Про державну підтримку підприємств, науково-дослідних інститутів і організацій, які розробляють та виготовляють боєприпаси, їх елементи та вироби спецхімії», «Про державну підтримку розвитку індустрії програмної продукції», «Про державну підтримку сільського господарства України», «Про державну підтримку суднобудівної промисловості України», «Про Національну програму будівництва суден рибпромислового флоту України», «Про національну програму інформатизації», «Про

національну програму сприяння розвитку малого підприємництва в Україні», Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні» та ін. Однак, належного стратегічного планування державної політики в цій сфері все ще не забезпечено, що підтверджується результатами аналізування стратегій і програм, яких піднімаються питання та завдання становлення, розвитку, зміцнення безпеки та посилення конкурентоспроможності пріоритетних галузей національного господарства.

2. АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПУБЛІКАЦІЙ

Генеральна аспекти відносно сутнісної та структурної характеристики національної, економічної та фінансової безпеки держави, галузі, суб'єктів господарювання досліджуються такими науковцями, як І. Баланюк, М. Максимюк [1,с.142-145], С. Жураківський [7,с.63-70], М. Кіржецька, Ю. Кіржецький [9,с.71-74], О. Олійничук [11,с.93-100], Н. Юрків [13,с.100-120], Я. Березівський [14,с.825-836], Р. Лупак [15,с. 860-864] та ін. Пріоритетні чинники, умови, інструменти та механізми забезпечення фінансової безпеки, особливо галузевих систем і комплексів, які є стратегічно важливі для сталого соціально-економічного розвитку країни, є предметом наукових досліджень Т. Васильціва [3-4], М. Єрмошенка [6,с.40], Р. Лупака, А. Дідич [16,с.320-325; 10,с. 248-252] та ін. Різні аспекти як економічної, так і фінансової безпеки мікро-, мезо- та макроекономічних систем досліджують І. Білах [2,с.136-141], С. Васильчак [5,с.20], Н. Іляш [8,с.82], Т. Ставерська [12,с.98-103], Н. Прямухіна, Ю. Кравчик [17, с. 50-60] ін.

3. ВИДІЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОЗНАЧЕНА СТАТТЯ

Незважаючи на значну кількість публікацій з цієї проблематики на сьогодні недостатньо розробленими залишаються методико-прикладні аспекти стратегічного планування і програмування розвитку та зміцнення економічної безпеки пріоритетних (стратегічних) галузей національної економічної системи.

4. ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є здійснення аналізу стратегій і програм забезпечення розвитку пріоритетних галузей національної економіки України за для формування інформаційно-аналітичної основи щодо подальшого вдосконалення стратегічного програмування розвитку і забезпечення безпеки пріоритетних галузей національного господарства.

5. ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ З ПОВНИМ ОБГРУНТУВАННЯМ ОТРИМАНИХ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

В Україні приймалися національні й регіональні комплексні документи стратегічного планування розвитку економіки на загальній та її ключових секторів, галузей, видів економічної діяльності. Вони піднімали цілий спектр питань підтримки – від більше пасивної державної політики (головно – формування сприятливого для бізнесу економіко-правового середовища) до проактивного стимулювання (податкові пільги, спрощення адміністративно-дозвільних процедур, доступніша фінансово-кредитна підтримка, державне субсидування і т. п.). Проте, за час незалежності в країні не було прийнято програмного документа, який би передбачав цілеспрямований інструментарій гарантування фінансової безпеки або принаймні фінансово-економічного оздоровлення чи розвитку окремої галузі (сектора) економіки, але, при тому, за звичай, присутні непрямі заходи і засоби покращення фінансової системи суб'єктів господарювання.

Якщо проаналізувати історію сучасної незалежної економіки України, то було прийнято й реалізувалися широкий спектр стратегій і програм. З-поміж них доцільно виокремити найбільш знакові, включно з чинними на нині. Так, це програма економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», у якій словосполучення «пріоритетних галузей економіки» згадується достатньо часто, однак не наводиться його тлумачення чи визначення переліку таких видів діяльності. Позаяк, передбачені комплекси заходів за такими важливими напрямками, як розвиток фінансового сектору (у т. ч. посилення

стабільності та капіталізації фінансової системи, зниження рівня її ризиків, зростання капіталізації фондового ринку), а також розвиток сільського господарства, транспорту і транспортної інфраструктури, енергетики. Таким чином, саме ці галузі національної економіки вважалися на той час пріоритетними, а посеред засобів державного регулювання здійснювалися суттєві кроки на шляху модернізації цих та інших галузей національної економіки для активізації її розвитку, у т. ч. промисловості через прискорення еволюції її високотехнологічних секторів.

У 2015 р. на зміну програми економічних реформ прийшла Стратегія сталого розвитку «Україна-2020». Її положення хоча й були орієнтовані на проведення реформ, зокрема податкової, захисту конкуренції та вдосконалення антимонопольного законодавства, покращення корпоративного права, розвитку фінансового сектору, ринку капіталу, трудових взаємовідносин, транспортної і телекомунікаційної інфраструктури, цифрової трансформації, е-урядування, стратегічні галузі не виділялися та реформи не мали галузево-секторальної спеціалізації, не передбачали інструментарію регулювання видів економічної діяльності.

У 2021 р. було схвалено Національну економічну стратегію на період до 2030 року. Примітно, що в цьому документі застосовується широкий спектр понять, як от – «пріоритетних секторів економіки та індустрій», «пріоритетних видів економічної діяльності», «пріоритетних напрямів смарт-спеціалізації», «пріоритетів розвитку національної економіки», «пріоритетності розвитку індустріальних парків», «пріоритетних підсекторів машинобудування, хімічної, агро- та харчової промисловості, суднобудівної галузі», що є свідченням повернення достатньої уваги до проблематики безпосередньо пріоритетних галузей. Конкретний склад таких видів діяльності, знову ж таки, не передбачався, проте зі самої структури векторів економічного розвитку України до 2030 року зрозуміло, що це інформаційно-комунікаційні технології, аграрний сектор, промисловість, енергетика, транспорт та інфраструктура, креативні індустрії та індустрія гостинності, сфера послуг, цифрова економіка.

У сенсі безпосередньо фінансової безпеки

пріоритетних галузей позитивно, що з-поміж ключових кроків, які передбачені стратегією та спрямовані на їх розвиток, згадуються: оптимізація регулювання та зниження рівня податкового навантаження на телекомунікаційні компанії; фінансова підтримка суб'єктів ІКТ, які створюють власний цифровий продукт; розробка і використання платіжних систем та цифрових валют; покращення якості державних субсидійних та страхових інструментів для АПК; залучення інвестицій у вітчизняну промисловість та формування інвестиційного попиту на продукцію внутрішнього виробництва; розширення доступного фінансового капіталу для підприємств промисловості, кредитування під реалізацію програм енергоефективності; надання фінансово-економічних стимулів для розвитку машинобудування, хімічної, агро- та харчової промисловості; забезпечення фінансової стабільності учасників енергетичного ринку; створення умов для нарощення інвестування у вітчизняну енергетику, транспорт і транспортну інфраструктуру. Однак, зрозуміло, що це розрізнені кроки, які в сукупності не зорієнтовані на формування системи фінансової безпеки визначених у стратегії пріоритетних галузей національної економіки України.

З іншого боку, в Україні реалізувалася й низка стратегій та програм, у фокусі яких перебувало становлення та ефективізація функціонування фінансової системи та/чи її провідних секторів – фінансово-кредитного, банківського, страхового і т. п. Вони, беззаперечно, здійснили власний позитивний вплив на стабілізацію і розвиток фінансових відносин, елементів фінансової системи та її інфраструктуру, на загальну фінансово-економічну стабілізацію. У той же час, їх положення практично не стосувалися конкретних заходів у частині зміцнення фінансової безпеки стратегічних підприємств та/чи пріоритетних видів економічної діяльності. Так, у 2021 р. НБУ розробив та схвалив Стратегію розвитку фінансового сектору України до 2025 року. У цілому це достатньо комплексний стратегічний документ, що визначає візію, місію, стратегічні напрями, цілі та заходи дорожньої карти державної політики в аналізованій

сфері. Стратегічні напрями документа істотно виходять за межі суто фінансових питань, що позитивно. Це досягнення фінансової стабільності, макроекономічного розвитку, інклюзії, еволюції фінансових ринків та інноваційного розвитку.

У повній мірі поділяючи актуальність та пріоритетність визначених стратегічних напрямів державної політики, потрібно додати, що такий підхід одночасно сприяє зміцненню фінансової безпеки держави в цілому, а також секторів та галузей національної економіки, адже завданнями держави у межах фінансової стабільності є ефективне функціонування фінансового сектору країни (а це посилення таких складових фінансової безпеки галузевих систем, як кредитна, боргова, страхова), макроекономічного розвитку – широкомасштабне кредитування економіки (зміцнення інвестиційної, виробничої, економічної компонент безпеки) фінансової інклюзії – покращення доступності спектру фінансових послуг для населення і суб'єктів господарювання (покращення системно-структурної безпеки), розвитку фінансових ринків – збільшення місткості і покращення якості функціонування ринків капіталу (стабілізація індикаторів фондової, грошової, податкової складових безпеки), інноваційного розвитку – фінансова підтримка створення і впровадження високотехнологічних інновацій, процесів цифрової трансформації бізнесу і суспільства (прямий шлях до посилення параметрів інноваційно-технологічної безпеки галузі).

Водночас, в Україні як на центральному, так і на регіональному рівні відсутні стратегічні планові документи фінансової стабілізації галузей чи секторів національної економіки. Відповідно, спостерігається певний парадокс та вакуум методико-прикладних розробок зі стратегування державної політики забезпечення фінансової безпеки на галузево-секторальному рівні, коли стратегії і програми соціально-економічного розвитку не зачіпають в повній мірі (мається на увазі системно і комплексно) аспекти фінансової безпеки, а стратегічні планові документи в сфері фінансів не передбачають їх галузевої спеціалізації. Через це немає підстав стверджувати про достатній рівень моніторингу і аналізу проблематики

фінансової безпеки галузей національної економіки, на цій інформаційно-аналітичній основі – планування заходів державної політики, а надалі – організації відповідних процесів, контролю їх перебігу та знову ж таки аналізування ефективності і наслідків для подальшого коригування в межах державного регулювання зі застосуванням інструментарію економічної, у т. ч. суто фінансової публічної політики і заходів безпосередньо суб'єктів господарювання.

Не виконуються в повній мірі і завдання відносно формування надійних систем фінансової безпеки у межах цільових програм політики підтримки провідних галузей національної економіки. До прикладу, у Концепції Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки на період до 2022 року визначено завдання і цільові орієнтири регулювання, які мають суто результуючий характер. Йдеться про збільшення обсягів виробництва продукції, розширення та більш ефективного використання площ, покращення їх структури, нарощування експорту сільськогосподарської продукції та реалізацію потенціалу сектору у підвищенні рівня якості життя населення сільських поселень. На жаль такого ж типу характер мають й інші стратегії і програми галузево-секторального розвитку, коли ставляться завдання зростання, однак вони не підкріплені відповідними джерелами і базою, як от, наприклад, зміцнення ресурсозабезпеченості виробництва, посилення безпеки чи покращення фінансово-економічного стану, удосконалення маркетингової діяльності.

У Державній програмі розвитку авіаційної промисловості України до 2030 року визначено мету державної політики, як створення умов для реалізації інноваційних досліджень і впровадження нових конкурентоспроможних авіаційних технологій, забезпечення рентабельного серійного виробництва високотехнологічної авіаційної техніки, модернізованих пасажирських і вантажних літаків, вертольотів, двигунів, іншої техніки, у т. ч. для її експорту на зовнішні ринки. Потрібно визнати, що «створення умов» в якості мети регулювання має вірне бачення, адже такими є фінансові, ресурсні, інтелектуально-кадрові, ринкові, інфраструктурні та інші умови. Утім,

з-поміж заходів та очікуваних результатів програми не знаходимо достатніх підстав для того, що буде посилено фінансову стійкість, ліквідність і платоспроможність галузі. Лише згадується про подолання кризових явищ, залучення приватного капіталу, підвищення інвестиційної привабливості та зростання частки і ролі нематеріального капіталу.

У Стратегії здійснення цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації системи управління державними фінансами на період до 2025 року визначаються проблеми, на подолання яких спрямовуються завдання та заходи. Сюди головню віднесені аспекти недостатності ресурсного (у т. ч. кадрового) забезпечення, все ще не розвиненості цифрової інфраструктури, відсутності координаційного органу, стандартів та класифікаторів для належного функціонування інформаційних, телекомунікаційних, інформаційно-телекомунікаційних систем, особливо органів державної влади тощо. Однак, питання проблематики фінансового характеру не згадуються, що частково може бути виправданим з огляду на високі фінансово-економічні результати галузі інформації та телекомунікацій. Проте цифрова трансформація економіки та суспільства сама по собі генерує низку вельми актуальних і принципово нових викликів, ризиків і загроз у т. ч. фінансової безпеки як суб'єктів, так і галузі на загал.

Аналогічні висновки можна зробити й відносно інших, як чинних на сьогодні, так і таких, що реалізувалися раніше, суто галузево-секторальних стратегій і програм в Україні.

6. ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМКУ

Одним з чинників все ще не високого рівня та не сформованості належної системи економічної безпеки пріоритетних галузей національної економіки України є недосконалість державної політики в цій сфері. При цьому недоліки державного управління характерні для такої базової його функції, як планування. Зокрема, відсутність стратегічних планових документів та плану заходів з реалізації стратегій і програм розвитку та зміцнення безпеки пріоритетних галузей призвела до неузгодженості процесів їх економічного розвитку та забезпечення фінансової безпеки, що призводить до погіршення значень не лише окремих індикаторів безпеки, але й до «просідання» цілісних складових (структурних компонент).

Подальші наукові дослідження в цій сфері мають стосуватися обґрунтування інституційно-правового забезпечення політики зміцнення фінансової безпеки пріоритетних галузей національної економіки України.

Література

1. Баланюк І. Ф., Максимюк М. М. Види економічної безпеки. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія Економіка*. 2016. Вип. 1 (47). Т. 2. С. 142-145.
2. Білах І. Б. Концептуальні принципи процесу формування механізму економічної безпеки у видавничій галузі. *Економічний простір*. 2020. № 162. С. 136-141.
3. Васильців Т. Г., Уразалієв Р. М. Узагальнення концептуальних основ економічної безпеки підприємства. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2011. Вип. 21.2. С. 153-158.
4. Васильців Т. Г., Ярошко О. Р. Фінансова безпека підприємства: місце в системі економічної безпеки та пріоритети посилення на посткризовому етапі розвитку економіки. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2011. Вип. 21.2. С. 132-136.
5. Васильчак С. В., Куницька-Іляш М. В., Дубина М. Р. Використання криптовалют в сучасних економічних системах України: перспективи та ризики. *Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій. Серія «Економічні науки»*, 2017. Том 19. Вип. 76. С. 19-25.
6. Єрмошенко М. М., Горячева К. С. Фінансова складова економічної безпеки: держава і підприємство: монографія. К.: Національна академія управління, 2010. 232 с.
7. Жураківський Є. С. Концептуальні засади забезпечення економічної безпеки аграрної галузі в умовах інституційних трансформацій. *Агросвіт*. 2015. № 12. С. 63-70.
8. Іляш Н. І. Системні ризики і загрози інвестиційно-інноваційної діяльності у реальному секторі економіки України. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки*. 2014. № 4. Т.1. С. 76-86.

9. Кіржецька М. С., Кіржецький Ю. І. Економічна безпека підсистем харчової промисловості України: проблеми та пріоритети зміцнення: монографія. Львів: Ліга-Прес, 2018. 214 с.
10. Лупак Р. Л., Дідич А. М. Економічні основи забезпечення конкурентоспроможності підприємства в умовах ринкових відносин. Науковий вісник НЛТУ України. 2010. Вип. 20.6. С. 248-252.
11. Олійничук О. Система економічної безпеки держави та рівні її формування: концептуальні аспекти. *Галицький економічний вісник*, 2015. Т. 48. № 1. С. 93-100.
12. Ставерська Т. О. Експрес-оцінювання в системі моніторингу фінансової безпеки торговельної галузі. *Держава та регіони*. 2018. № 2 (101). С. 98-103.
13. Юрків Н. Я. Економічна безпека реального сектора економіки України: стратегічні пріоритети і теоретико-методологічні засади забезпечення: монографія. Львів: ПАІС, 2012. 400 с.
14. Berezivskiy Y., Zbarsky V., Zbarska A. Integral evaluation as the basis of analytical support for managing the competitiveness of socially-oriented retailers. *Accounting*. 2021. № 7(4). P. 825-836.
15. Lupak R., Boiko R., Kunyska-Ilyash M., Vasylytsiv T. State Management of Import Dependency and State's Economic Security Ensuring: New Approaches to Evaluating and Strategizing. *Accounting*. 2021. Vol. 7. Issue 4. P. 855-864.
16. Лупак Р. Л. Економічне обґрунтування стратегічного управління конкурентоспроможністю підприємства. *Бізнес Інформ*. 2013. № 4. С. 320-325.
17. Priamukhina, N., & Kravchuk, Yu. (2022). Modernization of public administration of systemic development of the national economy of Ukraine. *Scientific Works of Interregional Academy of Personnel Management. Political Sciences and Public Management*, (1(61), 50-60. [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-1\(61\)-8](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-1(61)-8)

References

1. Balanyuk, I. F., Maksymyuk M. M. (2016). Types of economic security. *Scientific Bulletin of Uzhgorod University. Economics series*, no. 1 (47), Vol. 2, pp. 142-145.
2. Bilah, I. B. (2020). Conceptual principles of the process of forming the mechanism of economic security in the publishing industry. *Economic space*, no 162, pp. 136-141.
3. Vasylytsiv, T. G., Urazaliev, R. M. (2011). Generalization of enterprise economic security conceptual basis. *Scientific Bulletin of NLTU of Ukraine*, Vol. 21.2, pp. 153-158.
4. Vasylytsiv, T. G., Yaroshko O. R. (2011). Financial safety of enterprise: place in the system of economic security and priorities of strengthening on the post-crisis stag of development of economy. *Scientific Bulletin of NLTU of Ukraine*, Vol. 21.2, pp. 132-136.
5. Vasylichak, S. V., Kunyska-Ilyash, M. V., Dubyna M. R. (2017). The use of cryptocurrencies in modern economic systems of Ukraine: prospects and risks. *Scientific Bulletin of Lviv National University of Veterinary Medicine and Biotechnology. Economic Sciences Series*, Vol. 19, no. 76, pp. 19-25.
6. Yermoshenko, M. M., Goriacheva, K. S. (2010). *Financial component of economic security: state and enterprise*. Kyiv. National Academy of Management.
7. Zhurakivskiy, Ye. S. (2015). Conceptual principles of ensuring economic security of the agricultural sector in the conditions of institutional transformations, *Agrosvit*, no 12, pp. 63-70.
8. Ilyash, N. I. (2014). Systemic risks and threats of investment and innovation activities in the real sector of Ukraine's economy. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*, no 4, Vol.1, pp. 76-86.
9. Kirzhetska, M. S., Kirzhetskiy, Yu. I. (2018). *Economic security of food industry subsystems of Ukraine: problems and priorities of strengthening*. Lviv: Liga-Press.
10. Lupak, R. L., Didych, A. M. (2010). Economic bases of providing of competitiveness of enterprise in the conditions of market relations. *Scientific Bulletin of NLTU of Ukraine*, Vol. 20.6, pp. 248-252.
11. Oliynychuk, O. (2015). The system of economic security of the state and the levels of its formation: conceptual aspects. *Galician Economic Bulletin*, Vol. 48, no 1, pp. 93-100.
12. Stavarska, T. O. (2018). Express assessment in the system of monitoring the financial security of the trade industry. *State and regions*, no 2 (101), pp. 98-103.
13. Yurkiv, N. Ya. (2012). *Economic security of the real sector of the economy of Ukraine: strategic priorities and theoretical and methodological principles of support*. Lviv: PAIS.
14. Berezivskiy Y., Zbarsky V., Zbarska A. Integral evaluation as the basis of analytical support for managing the competitiveness of socially-oriented retailers. *Accounting*. 2021. no 7(4). pp. 825-836.
15. Lupak R., Boiko R., Kunyska-Ilyash M., Vasylytsiv T. State Management of Import Dependency and State's Economic Security Ensuring: New Approaches to Evaluating and Strategizing. *Accounting*. 2021. Vol. 7. Issue 4. pp. 855-864.
16. Lupak R.L. (2013). Economic justification of strategic management of enterprise competitiveness. *Business Inform*. no. 4. pp. 320-325.

17. Priamukhina, N., & Kravchyk, Yu. (2022). Modernization of public administration of systemic development of the national economy of Ukraine. *Scientific Works of Interregional Academy of Personnel Management. Political Sciences and Public Management*, 1(61), 50-60. [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-1\(61\)-8](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-1(61)-8)

Abstract

KUNYTSKA-ILYASH Marta State policy of ensuring the development and security of priority industries of the national economy of Ukraine: analysis of strategies and programs

The purpose of the article is to analyze strategies and programs for the development of priority sectors of the national economy of Ukraine in order to form an informational and analytical basis for further improvement of strategic development programming and ensuring the security of priority sectors of the national economy.

The article focuses on the relevance of the formation and implementation of the state policy of managing the development of priority sectors of the national economy.

An analysis of the practices of modern state regulation in this area in Ukraine was carried out through the adoption and implementation of national and regional strategies and programs for the development of priority types of economic activity, namely the Program of Economic Reforms for 2010-2014 "Prosperous Society, Competitive Economy, Effective State", Sustainable Strategies of the development of "Ukraine-2020", the National Economic Strategy for the period until 2030, the Strategy for the Development of the Financial Sector of Ukraine until 2025, the Concept of the State Target Program for the Development of the Agrarian Sector of the Economy for the Period until 2022, The State Program for the Development of the Aviation Industry of Ukraine until 2030, the Strategy for the Implementation of Digital Development, Digital Transformations and Digitalization of the State Finance Management System for the Period Until 2025, etc. The problematic aspects of the state policy of ensuring the development of strategic branches of the Ukrainian economy are summarized. Conclusions are made in the context of the prospects for eliminating problematic aspects of the domestic state policy of managing the progress of priority sectors of the national economy.

The applied significance of the research results is to form conclusions for the higher central bodies of public administration on further improvement and increase of efficiency of the state policy of development of strategic for the national economy of the state branches.

The scientific novelty of the research results lies in the further development of theoretical and applied bases for the formation of state policy to strengthen the financial security of the industry through the creation of favorable economic and legal conditions.

Key words: *national economy, priority sectors, state development policy, economical security, state structural policy, problematic aspects and prospects for improvement.*

Стаття надійшла до редакції 15.08.2022 р.

Бібліографічний опис статті:

Куницька-Іляш М. В. Державна політика забезпечення розвитку та безпеки пріоритетних галузей національної економіки України: аналіз стратегій і програм. *Innovation and Sustainability*. 2022. № 3. С. 72-78.

Kunynska-Ilyash M. (2022) State policy of ensuring the development and security of priority industries of the national economy of Ukraine: analysis of strategies and programs. *Innovation and Sustainability*, no. 3, pp. 72-78.